

Gloryland

Curs de studiu al doctrinelor pentru noi-converțiți

KJV 1611

Ioan 17:17

Efeseni 4:15

Lecția 10

INTRODUCERE

Este Lecția a Zecea din Setul de Studii Pentru Nou-Convertiți – Împărțind Drept Cuvântul Adevărului, Partea a Doua.

Versetul cheie:

„Studiază scripturile să te arăți tu însuși aprobat lui Dumnezeu, un lucrător care să nu se rușineze, împărțind drept cuvântul adevărului.”
2 Timotei 2:15

Ceea ce a zis J. C. Ryle este un adevăr și astăzi.

„Ignoranța Scripturilor este rădăcina fiecărei greșeli în religie și un izvor al ereziilor.”

De ce mulți creștini de astăzi rămân ignoranți despre doctrinele și Biblie? Sincer, sunt foarte leneși și indiferenți față de STUDIAREA Scripturii. Este mai ușor să asculți un învățător și să fii de aceeași părere cu el referitor la învățătura din Scriptură. Doar prin intermediul rugăciunii și studiului personal Dumnezeu descoperă adevăruri scumpe pentru copii Săi. Să nu luăm studierea Bibliei în glumă, ci asumându-ne responsabilitatea să găsim adevărul.

Amintiți-vă încă odată ce a zis apostolul Pavel:

„Dar aceștia erau mai nobili decât cei din Tesalonic, în aceea că au primit cuvântul cu toată bunăvoința minții și cercetau în fiecare zi scripturile, dacă lucrurile acelea erau așa.”
Fapte 17:11

EXEMPLE DISTINCTE ÎN TRE DISPENSAȚII

Începând cu Geneza 1 și până la Revelația 22 dispensațiile biblice acoperă toată istoria omenirii. Scriptura nu a fost scrisă doar pentru Biserică. În realitate, *cea mai mare parte din Biblie a fost scrisă pentru poporul Israel.*

Când cei sfinți vor fi răpiți, Biblia va mai exista pe pământ, pentru ca cei care au rămas să poată fi salvați. Chiar dacă planul salvării este diferit în fiecare dispensație, totuși este întemeiat *pe ascultarea a cuvintelor lui Dumnezeu.* Doctrinar, fiecare verset din Biblie aparține unei categorii din cele zece dispensații, pe care le-am studiat deja, și care au fost adresate Iudeilor, Neamurilor și Bisericii lui Dumnezeu sau celor trei de-odată. Pentru a înțelege perfect Scriptura este nevoie de a cunoaște bine aceste dispensații. Trebuie să recunoaștem aceste categorii, deoarece Dumnezeu se relaționează diferit cu omul în toate cele zece dispensații distincte. Dacă nu vom observa deosebirile dispensaționale, atunci Biblia va deveni o carte fără rost și plină de contradicții. Următoarele exemple ne pot explica aceasta.

Evanghelia

Cuvântul „*evanghelie*” înseamnă „*vestea bună.*” Vestea bună pentru care a fost în așteptare poporul Israel era venirea lui Mesia, Cel care trebuia să vină și să

restaureze împărăția Sa pe pământ. Studiați acum pasajele de mai jos și vom vedea ce zice Biblia despre evanghelie.

1. Când Ioan Baptist predica în pustie, predica „*evanghelia împărăției*.”

„Și în acele zile a venit Ioan Baptist, predicând în pustia Iudeii, și spunând: Pocăiți-vă, fiindcă împărăția cerului este aproape.”
Matei 3:1-2

2. Timp în care Domnul Isus a fost pe pământ a predicat „*evanghelia împărăției*”.

„Și Isus străbătea toată Galileea, învățând oamenii în sinagogile lor și predicând evanghelia împărăției...”
Matei 4:23

Această „*evanghelie a împărăției*” a fost doar pentru poporul Israel:

*„Pe aceștia doisprezece Isus i-a trimis înainte și le-a poruncit, spunând: **Nu mergeți pe calea neamurilor și nu intrați în nicio cetate a samaritenilor. Ci mai degrabă mergeți la oile pierdute ale casei lui Israel.** Și mergând, predicați, spunând: Împărăția cerului este aproape.”*
Matei 10:5-7

Isus a dat poruncă ucenicilor Săi să nu meargă la Neamuri, ci să predice „*evanghelia împărăției*” la „*oile pierdute ale casei lui Israel.*” Noua evanghelie a fost încredințată lui Pavel în Epoca Bisericii și nu „*evanghelia împărăției*” Iudeilor.

În Fapte 20 Pavel spune:

*„Dar niciunul dintre aceste lucruri nu mă mișcă, nici nu consider a mea viață de preț pentru mine însumi, așa încât să îmi termin alergarea cu bucurie și serviciul pe care l-am primit de la Domnul Isus, să adevăresc **evanghelia harului lui Dumnezeu.**” Fapte 20:24*

Aici, Pavel definește „evanghelia harului lui Dumnezeu”:

„Fiindcă v-am dat întâi ce am primit și eu, cum Cristos a murit pentru păcatele noastre conform scripturilor, și că a fost îngropat și că a înviat a treia zi, conform scripturilor,”
1 Corinteni 15:3-4

Evanghelia lui Pavel a constat în moartea lui Cristos pentru păcatele noastre, îngroparea Lui și învierea Lui după Scripturi. El predica această evanghelie deoarece Însuși Domnul Isus Cristos i-a încredințat această evanghelie.

„Dar vă fac cunoscut, fraților, că evanghelia care a fost predicată de mine nu este conform omului, Fiindcă nici nu am primit-o de la om, nici nu am învățat-o de la om, ci prin revelația lui Isus Cristos.”
Galateni 1:11-12

El nu a învățat această evanghelie de la Petru, apostoli sau de la un alt om. Această evanghelie i-a fost descoperită de Domnul Isus Cristos.

- ☉ Pavel **niciodată** nu a predicat „*evanghelia împărăției*”.

În Galateni Pavel spune cu tărie:

„Dar chiar dacă noi sau un înger din cer vă va predica orice altă evanghelie decât aceea pe care v-am predicat-o noi, să fie anatema! Cum am spus noi mai înainte, așa spun acum din nou: Dacă vă va predica cineva orice altă evanghelie decât aceea pe care ați primit-o, să fie anatema!”
Galateni 1:8-9

Când Duhul Sfânt spune un lucru de două ori, este ceva important. El l-a călăuzit pe Pavel să se repete în aceste două versete pentru a sublinia ideea că, mai este încă o evanghelie și că acel om care nu predică evanghelia adevărată, trebuie să fie anatema. Dacă nu împărțim drept Cuvântul lui Dumnezeu, înseamnă că Pavel îl face pe Cristos, Ioan Baptist și toți ucenicii *anatema*, pentru că nu au predicat evanghelia pe care a predicat-o Pavel. Fiecare dintre ei a predicat „*evanghelia împărăției*,” iar Pavel a predicat „*evanghelia harului lui Dumnezeu*.” Atunci, este evident că, aceste versete 8 și 9 se referă la cei care predică „*o altă evanghelie*” în această dispensației a harului. (El îi învață foarte clar pe creștini cu privire la aceasta în Galateni 1:6.) Fiind *un apostol al Neamurilor* Pavel a scris pentru Biserică. Dacă nu vom observa această distincție, nu vom putea înțelege Cuvântul lui Dumnezeu.

3. Planul salvării care va fi în efect în Perioada Necazului cel Mare este în contradicție cu învățătura din Epoca Bisericii care este distinsă prin salvarea prin har. De exemplu,

să vedem acum în evanghelia după Matei 24 unde Cristos predică „*evanghelia Împărăției*” pentru cei care vor trăi în Perioada Necazului Cel Mare.

„Dar cel ce va îndura până la sfârșit, acela va fi salvat.”
Matei 24:13

De unde cunoaștem că acest verset este aplicat specific perioadei din *Necazul Cel Mare*? Este foarte simplu, uitați-vă în context.

➔ În primul rând, Isus vorbește ucenicilor Săi despre *restaurarea Templului Iudeilor*:

„Și pe când ședea el pe muntele Măslinilor, discipolii au venit la el la o parte, zicând: Spune-ne, când vor fi acestea? Și care va fi semnul venirii tale și al sfârșitului lumii?”
Matei 24:3

➔ În al doilea rând, ucenicii îl întrebă pe Isus de *a doua venire și de sfârșitul lumii*. (Acest termen este folosit din nou în versetul 14 și este legat de prorocia din Daniel. Găsim aceeași expresie în Daniel când vorbește despre vedenia sa referitor la Necazul cel Mare. Notați că, perioada Necazului cel Mare este amintită în Evanghelia după Matei 24:29).

- În al treilea rând, este perioada în care va fi predicată evanghelia împărăției. Din ceea ce am citit cunoaștem că, această evanghelie nu poate fi predicată în timpul Epocii Bisericii.

Lăsând la o parte evidența acestor verste, unii cred că Matei 24:13 este planul de salvare pentru noi astăzi. Însă, citiți ce scrie Pavel, apostol al Neamurilor, Bisericii din Corint.

„Bisericii lui Dumnezeu care este în Corint, celor sfințiți în Cristos Isus, chemați să fie sfinți, cu toți cei ce cheamă în fiecare loc numele lui Isus Cristos, Domnul nostru, Domn deopotrivă al lor și al nostru;” 1 Corinteni 1:2

„Așa cum mărturia lui Cristos a fost confirmată în voi, Astfel încât nu vă lipsește niciun dar, așteptând venirea Domnului nostru Isus Cristos; Care de asemenea vă va confirma până la sfârșit, ireproșabili în ziua Domnului nostru Isus Cristos.” 1 Corinteni 1:6-8

Aceste versete scrise credincioșilor din epoca bisericii ne spun cum Cristos ne va întări „până la sfârșit.” Însă Matei 24:13 spune că, doar cei care „vor îndura până la sfârșit” vor fi salvați (Matei 24 poate fi aplicat iudeilor în Perioada Necazului cel Mare, iar „sfârșitul” se referă la cei șapte ani de necaz prin care ar trebui să treacă).

„Sfârșitul” de care amintește Isus - este sfârșitul Perioadei Necazului cel Mare. Este foarte ușor de a observa că, există o diferență între cele două pasaje din

Scriptură. Ele ne învață că sunt două căi ale salvării distincte, pentru cele două perioade de timp.

4. Să deschidem acum epistola lui Pavel către Evrei. Doctrinar, această epistolă a fost scrisă pentru iudei, una dintre cele trei grupe amintite în Biblie.

„Dar Cristos ca fiu peste propria lui casă; a cărui casă suntem noi, dacă neclintit ținem strâns cutezanța și bucuria speranței, până la sfârșit.” Evrei 3:6

„*Propria lui casă*” este o referire la casa lui Israel. Ba mai mult, „*dacă*” înseamnă că sunt condiții care trebuie împlinite. Aceste condiții constau în a fi credincios până „*la sfârșit*.”

Fiți atenți la capitolul 3 din Evrei:

„Fiindcă suntem făcuți părtași ai lui Cristos, dacă ținem strâns începutul încrederii noastre, neclintit până la sfârșit;” Evrei 3:14

Această epistolă a fost scrisă pentru evrei. Aici, se subliniază că, acești evrei vor fi părtași a lui Cristos, „dacă” (condiția) vor ține strâns viața până la sfârșit (până la sfârșitul perioadei Necazului cel Mare). Acest verset, de obicei, este folosit pentru a-i învăța pe cei credincioși că pot pierde salvarea lor. Într-adevăr poate fi așa, însă nu pentru credincioșii din Epoca Bisericii. Aplicația doctrinară se referă la evreii din Perioada Necazului cel

Mare. Credincioșii din epoca Bisericii au siguranța salvării în Cristos.

Credincioșii din Epoca Bisericii sunt deja...

- ➔ O parte din familia Sa (1 Timotei 3:14-15; Efeseni 2:19-22).
- ➔ Asigurați până la sfârșit (1 Corinteni 1:6-8).
- ➔ Părtași a lui Cristos (Efeseni 5:30).
- ➔ Biruitori asupra lumii prin Domnul Isus Cristos (1 Ioan 4:4; 1 Ioan 5:4; Ioan 16:33).

Acum, să deschidem epistola către Filipeni care a fost scrisă de Pavel, apostol al Neamurilor, pentru creștinii din trupul lui Cristos. Apoi, vom compara acest pasaj cu pasajele din Matei 24:13 și Evrei 3:6.

„Fiind încredințat de acest lucru, că cel ce a început o bună lucrare în voi, o va termina până în ziua lui Isus Cristos.”

Filipeni 1:6

Acest verset din Filipeni se deosebește enorm de mult de pasajul din Matei și din Evrei. Pavel scrie celor din Filipi că, Isus Cristos va face o lucrare bună începută în ei *„până în ziua lui Isus Cristos.”* Această încredințare nu este în acord cu ideea în care omul credincios trebuie *„să îndure până la sfârșit.”* Aceștia totdeauna vor trăi în pericolul de a-și pierde salvarea. Atunci ceea ce spune Pavel în epistola către Filipeni 1:6 este pus la îndoială.

5. Un alt exemplu se regăsește în epistola lui Iacov. Este unul dintre versetele cel mai frecvent aplicate greșit. (Mulți folosesc acest verset din greșeală, învâțând că un creștin al Noului Testament este salvat prin credință și fapte.)

În versetul 24 Iacov spune:

„Vedeți așadar cum prin fapte este declarat drept omul și nu doar prin credință.”
Iacov 2:24

Din Iacov 1:1 putem vedea că, epistola către Iacov este scrisă celor douăsprezece triburi a lui Israel - Iudeilor. Această doctrină nu este aplicabilă pentru creștinii Noului Testament. De aceea nu este de mirat că Iacov 2:24 se contrazice cu versetul din Romani 3 și 5 și din Epistola către Efeseni 2, epistolele scrise credincioșilor din Epoca Bisericii.

De exemplu:

„Fiindcă toți au păcătuit și nu ajung la gloria lui Dumnezeu; Fiind declarați dreți în dar prin harul său, prin răscumpărarea care este în Cristos Isus;”
Romani 3:23-24

„De aceea, fiind declarați dreți prin credință, avem pace cu Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos;”
Romani 5:1

„Fiindcă prin har sunteți salvați, prin credință; și aceasta nu din voi înșivă, ci este darul lui Dumnezeu; Nu prin fapte, ca să nu se fălească nimeni.” Efeseni 2:8-9

Puteți observa confuzia care apare prin încercarea de a aplica *doctrinar toate* versetele din Biblie creștinismului din Epoca Bisericii. Dacă vom aplica planul salvării care a fost scris pentru o altă epocă, vom găsi atunci contradicții în Scriptură, pe când planul adevărat al salvării este dat doar pentru dispensația noastră. (O aplicare greșită intenționat este un păcat și erezie.) În Epoca Bisericii suntem salvați prin har prin credință, fără un alt adaos; nu putem pierde salvarea noastră deoarece suntem păstrați prin puterea lui Dumnezeu (2 Timotei 1:12; 1 Petru 1:5).

☞ Totuși, în timpul Perioadei a Necazului Cel Mare salvarea va fi prin credință plus fapte.

Amintiți-vă de Iacov 2:24, Matei 24:13 și Evrei 3:6,14. aceste versete învață că, pot fi salvați doar cei care *vor răbda până la urmă și dacă nu vor primi semnul fiarei* (Revelația 14:9-11). Aceste pasaje nu pot fi aplicate creștinului de astăzi deoarece Pavel spune: *„Căci de un singur Duh noi toți suntem botezați într-un singur trup,”* (1 Corinteni 12:13) Chiar dacă toți credincioșii din perioada Necazului cel Mare vor fi salvați, nu vor avea parte de nașterea din Nou. Nimeni dintre aceștia nu va fi parte din trupul lui Cristos, pentru că *trupul lui Cristos în acest timp, va fi în Cer*. Asemenea sfinților din Vechiul Testament, sfinții din Necazul cel Mare nu vor fi uitați. Aceștia vor o avea un alt fel de relație cu Isus Cristos, care

se va distinge de relația Lui față de mireasa Sa. De exemplu, Ioan Baptistul, cel care a fost salvat până a fi întemeiat Noul Testament, se numește ca „*prietenul mirelui*” - însă nu fiind parte din mireasă (Ioan 3:29).

Evident că, salvarea plus fapte atunci este o învățătură corectă. Totuși, ea este aplicabilă doar *până la răstignire și după înălțarea Bisericii - și nu acum*. Salvarea aparține de fapte, însă, acum ea este ***prin lucrarea lui Cristos pentru noi*** realizată pe Golgota. *Până la Golgota și după răpire* credincioșii își pot pierde salvarea. Ba mai mult, în timpul Necazului cel Mare *cei care vor pierde salvarea lor, nu vor avea o altă șansă de a fi salvați din nou* (Evrei 6:4-6). Oare nu este cumva straniu că cei care învață că salvarea se poate pierde, învață că salvarea poate fi redobândită. Astfel de greșeli apar atunci când un pasaj din Scriptură este folosit pentru a accentua doctrina unui om.

Orice erezie din timpul acestei epoci este din cauza că, versetele care sunt aplicabile doar pentru Perioada Necazului cel Mare, Împărăția de o Mie de Ani sau lucrarea Domnului Isus pe pământ, sunt aplicate greșit Epocii Bisericii. Cei care fac aceasta înfățișează planul salvării greșit - aceștia conduc oamenii în Iad. De aceea avem nevoie să corectăm astfel de oameni, să îi muștrăm ajutându-i să împartă drept cuvântul adevărului.

De ce chiar și bapțiștii cu greu acceptă împărțirea dispensaționalistă? Din cauza că aceștia totdeauna predică salvarea prin har prin credință și cu toată puterea se opun învățaturii mincinoase a salvării doar pe ziua de astăzi. După câțva timp sunt atât de tare implicați în această luptă, încât, greșind, învață că salvarea prin har este caracteristică pentru toată istoria umană, este fals. În loc de a aplica și

cerceta ceea ce se referă sau nu unei dispensații, totdeauna trebuie să fim gata să acceptăm o nouă învățătură a Cuvântului lui Dumnezeu și, dacă este nevoie, să schimbăm ceea ce credem pentru a fi în acord cu Scriptura. Dacă vom face aceasta, vom putea împărți drept Cuvântul adevărului și nu vom sfârși cu studierea unei erezii.

În final observați progresul dispensațiilor din Noul Testament.

Prima: Cea de-a întâia dispensație se regăsește în evanghelii și este o continuare a dispensației Legii din Vechiul Testament, timp în care Dumnezeu lucrează doar cu poporul Israel prin Lege.

A doua: Cea de-a doua dispensație începe atunci când Dumnezeu amână pe un timp relația Sa cu Israelul. Începând cu această clipă El abandonează relația cu Israelul prin Lege. Acum suntem în Epoca Bisericii, timp în care Iudeii și Neamurile sunt părtași a-i lui Cristos prin har.

A treia: Următoarea este dispensația timpului (viitor)- când Dumnezeu va reînnoi relația cu poporul Israel.

SĂ RECAPITULĂM

Deosebiri între Dispensații

1. Planul salvării se deosebește de caracterul dispensației, însă este totdeauna fundamentat pe _____ de ceea ce a zis Dumnezeu.
2. Dacă nu vom observa _____ dispensaționale, atunci Biblia va deveni o carte cu contradicții.
3. Ioan Baptist a predicat Evanghelia _____.
4. Pavel a predicat evanghelia _____.
5. Ioan Baptistul și Isus au predicat doar pentru _____.
6. Pavel a predicat _____.
7. Evanghelia Împărăției va fi din nou proclamată în viitor în perioada _____.
8. 1 Corinteni 15:3,4 definește evanghelia _____.

9. Citiți următoarele pasaje din Scriptură, iar apoi completați sau plasați referințele sub titlul potrivit.

Matei 3:1-2

Fapte 20:24

Efeseni 5:30

Romani 3:23-24

1 Corinteni 15:3-4

Matei 4:23

Matei 24:13

Evrei 3:6

Iacov 2:24

Matei 10:5-7

Filipeni 1:6

Evrei 3:14

1 Timotei 3:14-15

1 Corinteni 1:6-8

**Evanghelia Împărăției lui
Dumnezeu**

**Evanghelia Harului lui
Dumnezeu**

CELE PATRU FORME ALE EVANGHELIEI

Cea de-a patra structură a împărțirii Bibliei - este distincția dintre cele patru forme ale evangheliei.

I. Evanghelia Harului lui Dumnezeu

(Fapte 20:25; 1 Corinteni 15:1-4) În capitolul anterior sub denumirea de *Exemple ale Dispensațiilor*, am vorbit despre descoperirea evangheliei lui Pavel, apostol al Neamurilor.

II. Evanghelia Împărăției

Evanghelia Împărăției amintită în Matei 24:14 și Matei 4:23, a fost predicată *doar pentru Iudei*. A fost vestea bună că Mesia promis a venit pentru a restaura împărăția Sa pe pământ. Această prorocie a fost dată Mariei în Evanghelia după Luca.

„Și iată, vei rămâne însărcinată în pântecele tău și vei naște un fiu și îi vei pune numele Isus. El va fi mare și va fi chemat Fiul Celui Preaînalt; și Domnul Dumnezeu îi va da tronul tatălui său David. Și va domni peste casa lui Iacob pentru totdeauna; și cât despre împărăția lui, ea nu va avea sfârșit.”
Luca 1:31-33

Această evangheligie a fost predicat de Ioan Baptist, Domnul Isus Cristos și toți ucenicii Lui. Această

evanghelie a fost încheiată cu moartea lui Ștefan, cel care a fost omorât cu pietre în Fapte 7:59. Observați că Saul (care mai târziu va deveni apostolul Pavel) era prezent la moartea lui Ștefan (Fapte 8:1; 22:20). Mai târziu, în Fapte 9, el a fost salvat prin har și prin credință.

Acum, vor cerceta progresul vestei bune din Fapte începând cu moartea lui Ștefan.

Capitolul șapte: Poporul îl refuză pe Mesia.

Capitolul opt: Un negru dintre Neamuri (un prozelit al iudaismului) devine primul care acceptă salvarea prin har prin credință în perioada Epocii Bisericii.

Capitolul nouă: Este salvat viitorul apostol al Neamurilor.

Capitolul zece: Este dată descoperirea lui Petru că, Neamurile nu mai sunt socotite a fi întinate, chiar și ei pot fi salvați.

Această nouă descoperire a fost importantă deoarece confirma că, anterior în istorie Dumnezeu *nu* a lucrat cu Neamurile ca și *popor*. Aceasta i-a fost descoperit lui Petru printr-o vedenie. El a folosit *darurile limbilor* pentru a convinge iudeii care îl însoțeau în drum spre casa lui Corneliu (Fapte 10:45).

Capitolul unsprezece: La întoarcerea din Ierusalim, Petru a trebuit să explice fraților pentru a-i convinge de această nouă doctrină.

Capitolul cincisprezece: Doctrina este întărită pentru Epoca Bisericii.

„*Evanghelia Împărăției*” va fi predicată din nou în Perioada Necazului cel Mare, după ce Biserica va fi răpită (pentru împlinirea prorociilor lui Cristos în Matei 24:14).

„*Și această evanghelie a împărăției va fi predicată în toată lumea, pentru mărturie la toate națiunile; și atunci va veni sfârșitul.*”
Matei 24:14

„*Evanghelia Împărăției*” se distinge de evanghelia harului lui Dumnezeu, predicată astăzi. O înțelegere neadecvată a acestor evanghelii duce la aplicația greșită a Scripturilor. Mulți astăzi învață greșit aceste versete, dând învățătura cu privire la salvarea din ziua de astăzi, însă evanghelia credinței și a faptelor nu este o evanghelie pentru Epoca Bisericii în care trăim.

III. Evanghelia pe care Pavel o numește „Evanghelia mea”

În epistola către Romani 2:16 și Romani 16:25 este „*Evanghelia Harului lui Dumnezeu*” cu adevărul complet al misterului trupului, care a fost descoperit lui Pavel. În 1 Corinteni 15:1-4 această evanghelie este definită ca: credința în moartea, îngroparea și învierea Domnului Isus

Cristos. Salvarea este dată numai prin har și prin credința în sângele vărsat al Domnului Isus Cristos.

IV. „Evanghelia Veșnică”

Această evanghelie va fi predicată *de un înger* într-o perioadă de timp foarte scurt la finalul perioadei Necazului cel Mare (Revelația 14:6-7). Este un avertisment pentru oameni de a se teme de Dumnezeu, pentru că va veni pentru a vărsa furia Sa, să distrugă Anticristul și armata lui și lumea prezentă.

Vă aduceți aminte de ceea ce zice Pavel în Galateni?

„Dar chiar dacă noi sau un înger din cer vă va predica orice altă evanghelie decât aceea pe care v-am predicat-o noi, să fie anatema! Cum am spus noi mai înainte, așa spun acum din nou: Dacă vă va predica cineva orice altă evanghelie decât aceea pe care ați primit-o, să fie anatema!”
Galateni 1:8-9

Pavel zice că, dacă un înger sau un om va predica o evanghelie care va fi diferită de cea care i-a fost descoperită lui, să fie anatema. Totuși, îngerul va predica „*evanghelia veșnică*” în Revelația 14, care este diferită de evanghelia harului lui Dumnezeu pe care a predicat-o Pavel. De ce îngerul nu este anatema? Deoarece evanghelia predicată de el, este pentru o altă dispensație și altă categorie de oameni. Dacă un oarecare înger ar fi predicat această evanghelie astăzi, ar fi fost anatema, iar Scriptura ne-ar fi obligat să refuzăm o astfel de învățătură.

V. O Altă Evanghelie

De asemenea este amintit în Scriptură această ”*altă evanghelie*” (care de fapt nici nu este evanghelie). Este „*o evanghelie falsă,*” care mai adaugă fapte la evanghelia harului lui Dumnezeu. Este un adevăr care nu stă în locul lui, de aceea devine *o erezie pentru epoca de astăzi*. Din nou putem vedea importanța împărțirii drept a Cuvântului lui Dumnezeu.

SĂ RECAPITULĂM

Cele Patru Forme Ale Evangheliei

1. Enumerați cele patru forme ale Evangheliei:

a. _____

b. _____

c. _____

d. _____

Căror forme de evanghelii coincid următoarele afirmații și verste? Completați cu o literă adecvată răspunsurile de mai jos (folosind lista de mai sus).

2. _____ Predicată de Ioan Baptistul.

3. _____ Adevărul misterului al trupului.

4. _____ Predicată de un înger.

5. _____ Predicată înainte de A doua Venire.

6. _____ 1 Corinteni 15:1-4.

7. _____ Predicată doar Iudeilor.

8. _____ Revelația 14:6-7.

9. _____ Predicată de Isus.

CELE DOUĂ ÎMPĂRĂȚII

Va fi a cincia diviziune care ne va ajuta în cercetarea Scripturii. În general este un studiu deplin asupra acestei teme, însă o mare parte din acest material l-am trecut în capitolele precedente cu referire la cercetarea celor patru evanghelii și a dispensațiilor.

Să notăm:

- ☞ *Împărăția Cerului* este o împărăție fizică, vizibilă și reală despre care vorbește evanghelia după Luca.

„El va fi mare și va fi chemat Fiul Celui Preaînalt; și Domnul Dumnezeu îi va da tronul tatălui său David. Și va domni peste casa lui Iacob pentru totdeauna; și cât despre împărăția lui, ea nu va avea sfârșit.” Luca 1:32-33

Aici se vorbește că Isus va domni pe veci asupra lui Iacov (națiunea lui Israel) și nu va mai avea sfârșit împărăția Lui. Este adevărat aceasta astăzi? Nu! Oare a stat până acum Domnul Isus pe tronul lui David și va domni asupra Israelului? Nu! Atunci, această prorocie nu s-a împlinit încă, unde oamenii intră acum în „*Împărăția lui Dumnezeu.*”

- ☞ Este scris „*Căci Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare sau băutură, ci dreptate, pace și bucurie în Duhul Sfânt*” (Romani 14:17). Este o împărăție spirituală în care omul intră prin nașterea din Nou.

De asemenea, în Ioan 3 citim:

„Isus a răspuns: Adevărat, adevărat îți spun: Dacă cineva nu este născut din apă și din Duh, nu poate intra în împărăția lui Dumnezeu.”
Ioan 3:5

☞ Pavel NICIODATĂ nu a folosit termenul
„*Împărăția Cerului.*”

Deoarece Domnul Isus Cristos este Împăratul, a cele două împărății care vor exista, atunci când El va fi pe pământ. În acest fel acești doi termeni, din cele patru evanghelii, sunt folosiți laolaltă. Dar este important să înțelegeți că aceste două nu sunt aceeași.

CELE DOUĂ VENIRI

Cea de a șasea diviziune a împărțirii drepte a Scripturii - este împărțirea celor două venituri.

În cartea sa, Împărțind drept Cuvântul Adevărului,

Dr. C. I. Scofield spune:

„Cel care studiază atent prorociile din Vechiul Testament, se împiedică de caracterul dublu al profețiilor Mesianice, care, la prima vedere, sunt în aparentă contradicție una cu alta. Împlinirea prorociilor mesianice a început cu nașterea Fiului din Fecioară conform cu Isaia, în Betleem conform cu Mica. Apoi, au fost împlinite toate prorociile cu privire la disprețuirea lui Mesia. Toate aceste prorocii ar fi trebuit să se îplinească pentru ca, în primul rând, Împărăția să poată fi restaurată. Însă, Iudeii nu au acceptat pe Împăratul lor în forma în care a fost descris ca „blând și smerit, stând pe un măgăruș”, de aceea L-au răstignit.

Însă nu trebuie să credem acum că, păcătoșenia omului a deranjat planul lui Dumnezeu, pentru că prorociile LUI includ în sine a doua venire a lui Cristos, atunci când Mesia se va întoarce într-o glorie pământească.”

Prima venire este nașterea Domnului Isus Cristos. Cea de-a doua venire - El va reveni pe pământ cu sfinții Lui la sfârșitul Necazului cel Mare.

I. Prima Venire

La nașterea Sa, Domnul Isus Cristos a venit ca:

- ***Mielul lui Dumnezeu blând și smerit*** pentru a lua asupra sa păcatele lumii (Ioan 1:29; Isaia 53:7; 1 Ioan 2:2, Evrei 9:26; Luca 19:10; Ioan 3:16-17).
- ***Un om al întristărilor***, disprețuit și respins, și obișnuit cu mânia. (Isaia 53:3)
- ***Înlocuitorul nostru***, care a purtat mâhnirile noastre și a luat asupra lui întristările noastre. (Isaia 53:4)

II. A Doua Venire

La prima sa venire, Isus era ca un miel sau slujitor, dar la a doua venire va fi ca:

- ***Un om furios și un leu care răcnește*** (Revelația 5:5; Psalmul 78:65; Isaia 42:13-14; Ieremia 25:37-38; Isaia 31:4)
- ***Un Răzbunător care zice:*** „*Am călcat singur în teasc; și din popor nu a fost nimeni cu mine, căci îi voi călca în mânia mea și îi voi călca în picioare în furia mea; și sângele lor va fi stropit pe veșmintele mele și îmi voi întina toate hainele.*” (Isaia 63:1-6; Revelația 19: 11-15; Psalm 68: 21-23).

- **Împărat al împăraților și Domn al domnilor**, care va instaura împărăția Sa și va stăpâni lumea cu un toiag de fier. (Revelația 19:15-16; Psalmul 2).

Carismaticilor le place să citeze epistola către Evrei 13:8: „*Isus Cristos este același ieri, și azi și-n veci,*” este adevărat – El este la fel. Totuși, relația Lui față de umanitate diferă de la o dispensație la alta.

A. Cea de-a Doua Venire are două părți.

Isus Cristos se întoarce PENTRU sfinții Lui și va veni împreună CU sfinții Săi.

1. Partea Întâi

Prima parte are loc când Isus vine și cheamă Biserica (Mireasa Sa) din această lume la El în ceruri. *Acest eveniment este răpirea* – venirea pentru sfinții Săi. (Ioan 14:1-3; Fapte 1:10-11; 1 Tesaloniceni 4:16-17; Tit 2.13; Filipeni 3:20-21; Ioan 3:1-3; Revelația 22:12, 20). În acest timp Domnul Isus nu va călca pe pământ; El va coborî până la nori (1 Tesaloniceni 4:17; Fapte 1:9-10). Apoi, *trupul lui Cristos* (Biserica) va fi luată la El pentru întâlnirea în văzduh.

2. Partea a Doua

Partea a doua va avea loc după șapte ani la sfârșitul Perioadei Necazului Cel Mare. Este venirea sfinților Lui care se vor lupta, pentru El, la Armagedon. Ei vor domni cu Împăratul Cristos în timpul împărăției de pe pământ (Ioel 2:1-11; Matei 24:29-31; 2 Tesaloniceni 1:7-8; Iuda

14; Revelația 19: 11-16; 20:4-5). În acest timp El se va întoarce pe pământ (Zaharia 14.1-4) și va călca pe Pământ pe muntele Măslinilor.

Dr. Scofield spune,

„Iudeii nu au vrut să creadă că, toți prorocii au vorbit de suferințele lui Mesia, și noi nu dorim să credem că, acești proroci au vorbit de gloria Lui. Este mai ușor să crezi în că, Fiul lui Dumnezeu va veni „într-un nor plin de putere și glorie,” decât în evenimentul că, va veni ca un prunc din Betleem, al Tâmplarului din Nazaret. În realitate noi credem aceasta pentru că acest eveniment a avut loc deja și nu pentru că au vestit prorocii. Deseori îi învinovățim pe Iudei că nu cred, deși sunt unii dintre noi care nu cred în gloria Lui pământească. Altfel spus, cărturarii din vechime învățau oamenii că prorociile referitor la patimile lui Mesia nu pot fi interpretate direct (literar), acum cărturarii contemporani spun că nu trebuie să luăm în mod direct prorocirile cu privire la gloria pământească a lui Mesia.

Însă, în timpul celei de-a doua veniri a lui Cristos, această promisiune este pentru Biserică și pentru Iudei. Ultimele cuvinte ale Domnului Isus către ucenicii Săi supărați, înaintea patimilor Sale de pe Goglotă, au fost: *„Să nu vi se tulbure inima; credeți în Dumnezeu, credeți de asemenea în mine. În casa Tatălui meu sunt multe locașuri mari; dacă nu ar fi așa, v-aș fi spus. Mă duc să vă pregătesc un loc. Și dacă mă duc și vă pregătesc un loc, voi veni din nou și vă voi primi la mine însumi; ca unde sunt eu, să fiți și voi.” Ioan 14:3-1.*

CELE DOUĂ NATURI

Cea de-a șaptea diviziune care merită să fie observată - este distincția între cele două naturi ale credinciosului (2 Corinteni 4:16; Efeseni 4:20-24). Împreună am studiat acest curs în detaliu, în lecția doi. Acum vom repeta pe scurt acest material pentru a vedea, încă odată, importanța înțelegerii doctrinei biblice.

Am văzut că un creștin posedă două naturi:

I. Omul Vechi, Născut din Carne.

Mai este numit ca, *făptura Adamică* sau *carne*. Ea este caracterizată prin caracterul ei neevlavios și păcătos. Omul cel vechi:

- ☞ Nu este răscumpărat (Romani 8:23)
- ☞ Nu este adoptat (Romani 8:23)
- ☞ Este păcătos (Romani 7:18, 24; 1 Ioan 1:6-10)
- ☞ Este salvat prin speranță (Romani 8:24)
- ☞ Este logodit dar nu căsătorit cu Cristos (2 Corintei 11:2)

Totuși, fiecare credincios posedă o a doua natură.

II. Omul Nou, Născut din Duhul.

Acest nou om este nevăzut, însă își arată natura sa dumnezeiască când ne supunem Duhului Sfânt și ne supunem trupul. În contrast cu „*omul cel vechi*,” „*omul nou*” este:

- ➔ Răscumpărat (Efeseni 1:7)
- ➔ Adoptat (Romani 8:15-16)
- ➔ Fără Păcat (1 Ioan 3:6,9)
- ➔ Salvat acum, în timpul prezent (Efeseni 2:8-9; 1 Ioan 5:11-13; Ioan 3:18; 3:36; 5:24)
- ➔ Este căsătorit cu Cristos (1 Corinteni 6:17; Efeseni 5:30-32; 1 Corintei 6:17)

Cel care nu dorește să recunoască că omul credincios posedă două naturi, totdeauna spune că salvarea este prin fapte sau, învață că trupul este perfect, desăvârșit și fără de păcat.

STATUTUL ȘI STAREA CREDINCIOSULUI

Cea de-a opta diviziune se referă la statutul și starea celui credincios. Cunoaștem aceasta deja din lecțiile trecute.

- ➔ *Statutul* nostru în fața lui Dumnezeu - statul credincioșilor născuți din Nou - perfecți fără de păcat (1 Ioan 3:6,9; 3:5; 4:17; Romani 4:1-8; 3:22-25).

- ➔ *Starea* noastră (relația) cu Dumnezeu - este cu totul alt ceva. Ea este determinată prin umblarea noastră cu Dumnezeu, supunerea noastră față de Duhul Sfânt și ascultarea față de Cuvântul lui Dumnezeu (Romani 6:13; Galateni 5:16).

SALVAREA ȘI MOȘTENIREA

Cea de-a noua diviziune (care este doar pentru credincioșii) – este deosebirea între cerințele salvării și moștenirea cerească a celui credincios (vezi *Lecția a Patra, Moștenirea Credinciosului*).

În primul rând:

- ➔ **Salvarea** este *darul lui Dumnezeu* (Ioan 3:16; Romani 5:15-16; 6:23; Efeseni 2:8-9).
- ➔ **Moștenirea noastră** nu este liber dar, ci este un *premiu meritat* (Coloseni 3:24).

În al doilea rând:

- ➔ **Salvarea** este *o posesie prezentă* (1 Ioan 5:12-13; Ioan 3:36)
- ➔ **Moștenirea noastră** este *o posesie viitoare*. Din 1 Corinteni 15:50 cunoaștem deja, că „*carnea și sângele nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu,*” de aceea știm că aceste lucruri nu le putem poseda acum pentru că suntem încă în carne și sânge.

În al treilea rând:

- ➔ **Salvarea** *nu se poate pierde* (Efeseni 4:30).
- ➔ **Moștenirea noastră** *se poate pierde* (Galateni 5:19-21).

CELE DOUĂ ÎNVIERI

Cea de-a zecea latură care ne ajută în cercetarea Bibliei – este împărțirea dintre cele două învieri.

Prima, învierea DIN morți.

A doua, învierea CELOR morți.

Diferența de timp între cele două ridicări este de o mie de ani (Revelația 20:4-6). Acum, să le cercetăm pe scurt.

➔ **Prima Înviere** (din morți) se împarte în trei părți (Revelația 20:5).

1. Cristos și sfinții din Vechiul Testament au înviat – Matei 27:50-53; 1 Tesaloniceni și Efeseni 4:8-9.
2. Sfinții Noului Testament (eu și voi) vor învia - 1 Corinteni 15:49-53; 1 Tesaloniceni 4: 13-18.
3. Sfinții din Perioada Necazului cel Mare vor învia – Revelația 7:9,14; 20:4; Psalmul 51:45; Isaia 26:19.

➔ **A doua înviere** (a celor morți) va avea loc la finalul Împărăției de o Miei de Ani a lui Cristos (Revelația 20:5). În acest timp toți cei care se vor afla în morminte, vor asculta glasul Lui și vor învia din morți (Ioan 5:28).

Este învierea celor necredincioși care sunt de la Adam și până la finalul Mileniului. De asemenea, această înviere include sfinții care vor muri în perioada Împărăției de o Mie de Ani (Ioan 5:28-29; Daniel 12:2).

În timpul lui Cristos oamenii au auzit despre învierea celor morți, însă nu au știut ce înseamnă învierea DIN morți. Acest exemplu poate fi văzut în Marcu 9: 9-10, Ioan 11: 23-26 și Luca 20: 35-36.

Fariseii credeau în învierea morților (Fapte 23:6-8), însă nu credea în învierea DIN morți. De asemenea, ei credeau că va fi o singură înviere și o singură judecată în care, toți cei salvați sau nesalvați) vor fi înfățișați. Această învățatură falsă este susținută de Biserica Romano - Catholică, Biserica Metodistă, Biserica lui Cristos și altele. Toate din grupele menționate anterior aprobă prima înviere, afirmând că, ea se referă la nașterea din nou. De aceea aceștia învață că epistola către Efeseni 2:1 și 2:6 ș.a. vorbește despre prima înviere care, în realitate, nu există. Fără a vedea unele diferențe între cele două judecăți, despre care vorbește Biblia, aceștia susțin aceleași învățături ale fariseilor și anume că, va fi o singură judecată. Aceștia ignoră timpul, locul și răspunzătorii acestor judecăți. De asemenea, ei învață că, nimeni nu poate fi sigur de salvarea lui până la judecată. Toate aceste erezii sunt cauzate de respingerea împărțirii drepte a cuvântului adevărului.

SĂ RECAPITULĂM

Adevărat sau fals. Dacă afirmația este corectă, atunci în fiecare spațiu gol scrieți cuvântul „Da”. Dacă afirmația nu este corectă, atunci tăiați cuvântul greșit din afirmație, înlocuindu-l cu un alt cuvânt corect în spațiu liber.

1. _____ Împărăția Cerurilor și Împărăția lui Dumnezeu sunt *identice*.
2. _____ Împărăția lui Dumnezeu este o împărăție *fizică*.
3. _____ Luca 1:32 se referă la *Împărăția lui Dumnezeu*.
4. _____ Oamenii acum vor ajunge în *Împărăția lui Dumnezeu*.
5. _____ Omul poate intra în *Împărăția lui Dumnezeu* prin nașterea din nou.
6. _____ *Împărăția lui Dumnezeu* este „dreptate, pace și bucurie în Duhul Sfânt.”
7. _____ Prorocia cu privire la *Împărăția lui Dumnezeu* încă nu a fost împlinită.

Încercuiți referințele sau frazele care se referă la prima venire. **Subliniați** referințele ce descriu prima parte a celei de-a doua veniri. **Bifați** referințele care se referă la cea de-a doua parte a celei de-a doua veniri.

Înălțarea

Ioan 1:29

Domnul al Domnilor

Isaia 53:3

Înlocuirea noastră

Venire după Sfinți

1 Tesaloniceni 4:16-17

Nașterea lui Isus

Fapte 1:10-11

Răsplătitor

Isaia 53:4

Împărat al

Împăraților

Revelația 5:5

Omul întristărilor

Un Leu Răcănitor

Mielul lui Dumnezeu

Chemarea Biserici

Revelația 19:11-16

Descrieți cele cinci caractere a fiecărei naturi umane, din cele două.

1. Omul Cel Vechi.

a) _____

b) _____

c) _____

d) _____

e) _____

2. Omul cel Nou

a) _____

b) _____

c) _____

d) _____

e) _____

1. _____ credinciosului în fața lui Dumnezeu este desăvârșit fără de păcat.

2. _____ credinciosul în Dumnezeu este determinat prin umblarea lui cu Dumnezeu, supunerea lui față de Duhul Sfânt și ascultarea față de Cuvântul lui Dumnezeu.

3. Salvarea este _____ lui Dumnezeu.

4. Moștenirea celui credincios este un _____.

5. Salvarea este o posesie _____.

6. Moștenirea credinciosul este o posesie _____.

7. Salvarea nu se poate _____, iar moștenirea se poate _____.
8. Prima înviere este învierea _____ morți, în timp ce a doua înviere este învierea _____ morți.
9. Enumerați trei părți ale celei dintâi învieri.
- a. _____
- b. _____
- c. _____
10. Cea de-a doua înviere va avea loc la sfârșitul

11. Toți care vor fi în mormânt vor
_____.

CELE ȘAPTE JUDECĂȚI

Cea de-a unsprezecea diviziune este doctrina biblică a celor șapte judecăți.

În cartea sa, Șapte Judecăți, Peter Ruckman spune:

„Când vorbim de judecățile lui Dumnezeu, putem înțelege că este vorba de judecățile mici asupra indivizilor, popoarelor sau grupări de oameni în perioade diferite. Totuși în Cuvântul lui Dumnezeu găsim șapte judecăți principale. Aceste judecăți sunt atât de importante, încât fiecare dintre ele redă o clasificare aparte. Recunoaștem că Dumnezeu a judecat lumea lui Noe și înecând-o în apă; Dumnezeu a judecat lumea în timpul Turnului Babel împrăștiind oamenii prin toate colțurile pământului. De asemenea, recunoaștem că a judecat poporul evreu în timpul împăratului Nebucadnețar și Sanherib, a ținut judecata asupra Sodomei și Gomorei.

Însă, sunt șapte judecăți principale. Acestea aparțin unui grup separat. Sunt înafara judecății lui Adam care a căzut în păcat, sunt mai presus de judecata lui Lot din cauza păcatelor lui. Aceste șapte judecăți sunt intrinseci naturii universale.”

Expresia judecății principale/universale nu este regăsită în Scriptură. De aceea, a învăța că toți oamenii vor fi judecați la o singură judecată, incluzând sfinții și păcătoși, Iudeii și Neamurile, morții și cei vii, înseamnă că este o erezie. Cei care susțin aceasta, de obicei, proclamă salvarea prin fapte zicând că, nimeni nu poate fi sigur de salvarea lui până la judecata finală. Este o minciună.

Ioan evidențiază aceasta în prima epistolă:

„V-am scris acestea, vouă, care credeți în numele Fiului lui Dumnezeu, ca să știți că aveți viață eternă și să credeți în numele Fiului lui Dumnezeu.” 1 Ioan 5:13

Dacă cercetăm atent Biblia prin metodele care au fost anunțate în acest studiu, vom vedea că există șapte judecăți pe care le vom analiza pe scurt (vezi Lecția a șasea, Judecata celor Credincioși).

I. Judecata asupra Păcătoșilor

Răspunzătorul: Lumea (Fiecare păcătos în parte)

Timpul: 33 ani de la Cristos.

Locul: Golgota

Baza: Legea

Rezultatul:

1. Moartea lui Cristos (plata deplină pentru păcat)
2. Justificarea credinciosului

➔ (Ioan 12:31-32; 1 Ioan 2:2; 2 Corinteni 5:21)

Biblia spune:

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul său Fiu născut, ca oricine crede în el, să nu piară, ci să aibă viață veșnică.” Ioan 3:16

Această judecată deja a avut loc la Golgota. Rezultatul a fost moartea pentru Cristos și justificarea pentru omul necredincios. Cristos a fost răstignit pe cruce, prin aceasta a plătit pentru păcatul lumii (1 Ioan 1:29; Evrei 2:9; Romani 3:10:23; Isaia 53:4-12).

Biblia spune:

„Fiindcă plata păcatului este moartea; dar darul lui Dumnezeu este viața eternă prin Isus Cristos Domnul nostru.”
Romani 6:23

De ce ar fi trebuit să moară Domnul Isus? Din cauza judecății lui Dumnezeu asupra păcatului. Prima judecată a lui Dumnezeu împotriva păcatului a avut loc la Golgota, unde Cristos a devenit *„jertfa pentru păcat, pentru ca noi să fim dreți în fața lui Dumnezeu”* (2 Corinteni 5.12).

Scriptura spune:

„Pentru că și Cristos a suferit o dată pentru păcate, cel drept pentru cei nedreți, ca să ne aducă la Dumnezeu, dat la moarte în carne, dar înviat prin Duh.”
1 Petru 3:18

Isaia spune:

„Dar el a fost rănit pentru fărădelegile noastre, zdrobit pentru nelegiuirile noastre, pedeapsa păcii noastre a fost asupra lui; și prin loviturile lui suntem vindecați.”
Isaia 53:5

Următorul citat este extras din cartea dr. Peter Ruckman „Șapte Judecăți:”

„Ce înseamnă acest lucru? Acest lucru înseamnă că, atunci când voi îl acceptați pe Cristos ca Salvator personal, vă aflați pe un pământ uscat bătut de fulger, prin care nu va mai trece a doua oară acel fulger. Cei salvați care sunt stresați tot timpul de pierderea salvării lor, își irosesc timpul în zadar, timpul lor, timpul lui Dumnezeu și timpul meu. În vechime, când un cowboy se afla, în toiul arșiței verii, pe un câmp aprins din cauza căldurii, niciodată nu călărea înapoi unde era aprins câmpul. Ci, ceea ce făcea el, aprindea lanul în fața lui pentru ca, atunci când va ajunge focul din spate să poată călări în față prin paiele deja arse. Deoarece nu mai avea nimic ce să mai ardă. Nu poate fi judecată dublă asupra aceluiași om pentru aceeași încălcare: este o sentință dublă. Dacă ați venit la Golgota, sunteți salvați. Furia a trecut.

II. Judecata asupra Fiilor

Răspunzători: Sfinții

Timpul: Oricare timp, Fiecare zi

Locul: Oriunde

Baza: Datorită Fiului

Rezultatul: Iertarea și Curățirea

➡ (1 Corinteni 11:31-32; Evrei 12:5-8)

Această judecată are loc zilnic și în fiecare minut. Cei credincioși sunt judecați pentru faptele lor rele și neascultarea față de Cuvântul Tatălui lor.

Citim despre felul în care David se adresa Domnului:

„Judecă-mă, DOAMNE, pentru că am umblat în integritatea mea, m-am încrezut de asemenea în DOMNUL; de aceea nu voi aluneca. Examinează-mă, DOAMNE și încearcă-mă; cercetează rărunchii mei și inima mea.”
Psalmul 26:1-2

Pavel ne avertizează:

„Dacă ne-am judeca singuri, n-am fi judecați.”

Dacă nu permitem să fim judecați de noi înșine, atunci Domnul Isus ne va judeca și ne va pedepsi asemenea fiilor Săi.

„Fiindcă Domnul disciplinează pe cine iubește și biciuiește pe fiecare fiu pe care îl primește.” Evrei 12:6

Când Duhul Sfânt ne mustră pentru păcatele noastre, trebuie să fim de acord cu El și să mărturisim păcatul.

Ioan spune:

„Dacă ne mărturisim păcatele, el este credincios și drept să ne ierte păcatele și să ne curețe de toată nedreptatea.”
1 Ioan 1:9

Este limpede de ce credinciosul trebuie să-și judece păcatul în fiecare zi; pentru că dacă nu vom judeca păcatele

noastre, Dumnezeu ne va judeca. Pedeapsa Lui poate fi chiar moartea pentru cei care ignoră muștrarea Duhului Sfânt continuând viața în păcat. Da, este „păcatul care duce la moarte,” după cum este amintit în 1 Corinteni 5:1-5 și Fapte 5:1-11.

În legătură cu aceasta observăm că trebuie să fim precauți la Cina Domnului. În 1 Corinteni 11:28 Pavel învață credincioșii auto-cercetarea, înainte ca aceștia să participe la masa Domnului. Cauza acestor muștrări este de a înlătura orice om care nu este demn în participarea la cina Domnului. Din nou, dacă nu ne judecăm pe noi înșine, Dumnezeu ne va judeca.

„Fiindcă cel ce mănâncă și bea în mod nedemn, își mănâncă și bea propria lui condamnare, dacă nu deosebește trupul Domnului. Din cauza aceasta între voi sunt mulți slabi și bolnavi și mulți dorm.”

1 Corinteni 11:29-30

J.C. Ryle îndemna congregația sa:

„Cei iubiți de Dumnezeu, ați simțit vreo dată că, Duhul sfânt vă muștră pentru păcat? Evident că nu suntem asemenea robilor netrebnci din Biserica Romano-Catolică care se simțeau atât de păcătoși, încât se pedepseau și se biciuiau pedepsindu-și trupul. Fraților, noi oare, periodic, nu trebuie să ne cercetăm viața noastră și pe noi înșine? Este evident că, din cauza ignorării acestui angajament mulți din ziua de astăzi sunt bolnavi, iar alții mor.”

Mulțumim lui Dumnezeu că, asemenea fapte nu sunt legate de salvarea noastră veșnică care, am fost

răscumpărați prin sânge, însă toate aceste lucruri includ în sine părtașia noastră veșnică cu Domnul Isus. Asemenea fiilor lui Dumnezeu credeți că acest fapt este un privilegiu pentru d-vs sau este o obligație de a ne judeca pe noi înșine?

III. Judecata asupra Robilor

Răspunzătorii: Judecata asupra Sfinților pentru faptele lor

Timpul: După Răpire

Locul: Scaunul Judecății al lui Cristos

Baza: Faptele Credinciosului

Rezultatul: Răsplătirea Credincioșilor și Pierderea răsplăților pentru cei Necredincioși

„Fiindcă noi toți trebuie să ne arătăm înaintea scaunului de judecată al lui Cristos, pentru ca fiecare să primească cele făcute în trup, conform cu ce a practicat, fie bine, fie rău.”
2 Corinteni 5:10

Acest verset vorbește de judecata asupra creștinilor, numită ca „scaunul de judecată al lui Cristos.” Această judecată va avea loc imediat după răpirea Bisericii. În timp ce judecata va avea loc în cer, prima parte a Necazului cel Mare va avea loc pe Pământ. Apoi, va avea

loc Nunta Mielului, după care va urma a doua venire - venirea Domnului Isus în gloria Sa.

Știm că nu suntem salvați prin fapte și prin fapte nu păstrăm salvarea. Însă, este evident că faptele pe care le înfăptuim, după ce suntem salvați, vor trece prin judecată, de aceea apostolul Pavel spune: „*Fiindcă toți vom sta în picioare înaintea scaunului de judecată al lui Cristos.*” (Romani 14:10). Suntem salvați prin har și prin credință. Nu muncim pentru a căpăta salvarea și nu lucrăm pentru a rămâne salvați, ci lucrăm pentru că suntem salvați. Într-o bună zi ne vom înfățișa înaintea judecății care va evalua adevărata valoare a lucrurilor noastre și motivele noastre prin înfăptuirea lor (1 Corinteni 3:11-15).

În cartea sa Judecata lui Cristos, dr. Peter Ruckman scrie:

„Biblia spune: „*Și după cum oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceasta, judecata,*” (Evrei 9:27). Chiar și omul salvat nu va fi scutit de judecată. Dacă nu sunteți salvați, veți muri și veți fi înfățișați în fața Judecății Tronului Alb; dacă sunteți salvați, veți muri și veți fi înfățișați în fața Judecății lui Cristos. Judecata din 1 Corinteni 3, este judecata creștinului, de aceea dacă sunteți salvați - sunteți copilul lui Dumnezeu, este direcția spre care vă îndreptați.

„*Fiindcă nimeni nu poate pune altă temelie decât cea pusă, care este Isus Cristos.*

„*Și dacă cineva zidește pe această temelie: aur, argint, pietre prețioase, lemn, fân, paie; Lucrarea fiecăruia va fi arătată; fiindcă ziua aceea o va face cunoscută, pentru că va fi revelată prin foc; și focul va încerca lucrarea fiecăruia, cum este. Dacă lucrarea pe care cineva a zidit-*

o deasupra rămâne, va primi răsplată. Dacă lucrarea cuiva va fi arsă, va suferi pierdere; dar el însuși va fi salvat, însă așa ca prin foc.” 1 Corinteni 3:11-15

Observați în acest pasaj că, omul nu va arde ci, doar faptele lui. De asemenea, notați că focul dovedește faptele și valoarea. Domnul Isus este interesat în calitatea lucrului, felul în care este el.

Oare nu cunoașteți omul din Biblie a cărui fapte au fost arse în foc, însă el nu? Acest om a fost Lot. Lot a pierdut tot ce a avut prin foc, însă focul nu l-a atins pe Lot. Este ilustrația perfectă a unui creștin carnal la Judecata lui Cristos.

Este încă un lucru asupra cărui trebuie să gândim și în special, când este vorba de Judecata lui Cristos. Oamenii nu se gândesc la aceasta. Ei spun: „eu sunt bucuros că voi ajunge în ceruri, dacă voi ajunge acolo voi fi fericit.” Este fals! Dacă te-ai fi întors astăzi acasă și ai fi găsit casa arsă până în temelii, toate hainele sunt arse, toată mobila este arsă, televizorul este praf, iar casa ta nu este asigurată, nu cred că te bucuri de aceasta. Sunt o mulțime de creștini care se vor înfățișa înaintea Judecării lui Cristos și vor vedea felul în care viața lor se transformă în cenușă și praf - nimic nu va putea acoperi. Eu cred că acesta este finalul multor creștini. Atunci vor vedea cum viața lor este dusă în vânt.”

Această judecată, cea de-ntâi, va determina destinația noastră, Cerul sau Iadul. Cea de-a doua judecată va determina felul vieții noastre, dacă vom trăi o viață creștină sau o viață de ratați. Cea de-a treia judecată va determina dacă suntem sau nu vrednici de răsplată.

IV. Judecata asupra Iudeilor

Răspunzătorii: Poporul Evreu - Ezechiel 20:34-38

Timpul: Perioada Necazului cel Mare

Locul: Ierusalimul

Baza: Respingerea lor față de Cristos - 1 Samuel 8:7; Luca 23:18

Rezultatul: Convertirea Națiunii Israel; Acceptarea lui Isus Cristos ca și Mesia - Isaia 66:8; Ieremia 30:7.

☞ (Zaharia 13:8-9; Daniel 12:1)

În timp ce Biserica se va înfățișa în fața Judecării lui Cristos, Dumnezeu va judeca Israelul pe pământul care va fi sub autoritatea lui Satan. Această judecată va avea loc în ultimii trei ani și jumătatea în timpul Necazului cel Mare, numit „*timpul de pribegie al lui Israel.*” În această perioadă de timp furia lui Dumnezeu va fi turnată asupra pământului, și bolile vor aduce moarte și chin pentru toți cei de pe pământ.

La venirea Domnului Isus (Zaharia 14:3) Iudeii vor vedea pe Cel pe „*care L-au străpuns*” și se vor întoarce spre El (Isaia 66:8). În acest timp Dumnezeu va face ceea ce a promis: „*voi face un legământ nou cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda;*” (Evrei 8:8)

Sub autoritatea lui Anticrist Iudeii, de asemenea, vor fi chinuți de bolile din „*potirul furiei lui Dumnezeu,*” ei vor răbda până la sfârșit și nu vor accepta numărul fiarei. Cel care va rămâne credincios va primi coroana, dacă va putea rezistă până la sfârșit.

V. Judecata asupra Popoarelor

Răspunzători: Neamurile

Timpul: A Doua Venire a lui Cristos

Locul: Pământul, Scaunul de Domnie al Gloriei Lui—în valea lui Iosafat

Baza: Relația lor cu Iudeii

Rezultatul: Pedepsirea unor națiuni și binecuvântarea altor națiuni

„Și când Fiul omului va veni în gloria sa și toți îngerii sfinți cu el, atunci va șede pe tronul gloriei sale; Și înaintea lui vor fi adunate toate națiunile; și îi va separa pe unii de alții, precum păstorul separă oile de capre;”

Matei 25:31-32

„Iar Isus le-a spus: Adevărat vă spun că: Voi care m-ați urmat, în regenerare, când Fiul omului va șede pe tronul gloriei sale, voi de asemenea veți șede pe douăsprezece

tronuri, judecând pe cele douăsprezece triburi ale lui Israel.”
Matei 19:28

Observați că în timpul acestei Judecăți Domnul Isus Cristos stă pe „*tronul gloriei Sale.*” Este timpul transformării pământului. Popoarele vor fi acei oameni care vor scăpa de moarte sub mâna Anticristului, cei care nu au acceptat numărul fiarei și care nu au participat în bătălia Armagedonului. Asemenea păstorului care își adună oițele, Domnul Isus va aduna toate popoarele și le va aduce în câmpia lui Iosafat (numită ca și câmpia deciziilor).

Această prorocie a fost dată lui Ioel, cu privire la acest timp:

„Voi aduna de asemenea toate națiunile și le voi coborî în valea lui Iosafat și acolo, cu ele, mă voi judeca pentru poporul meu și pentru moștenirea mea Israel, pe care ei l-au împrăștiat printre națiuni și au împărțit țara mea.”

Ioel 3:2

Toate aceste lucruri vor avea loc la începutul Împărăției de o Miei de ani, după bătălia de la Armagedon (Matei 25).

„Și înaintea lui vor fi adunate toate națiunile; și îi va separa pe unii de alții, precum păstorul separă oile de capre; Și va pune oile la dreapta sa, dar caprele la stânga.”
Matei 25:32-33

Cu privire la această judecată dr. Ruckman spune:

„Temelia va fi relația față de Israel în timpul Necazului cel Mare. El le zice: „*oridecîteori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie mi le-ați făcut.*” (Matei 25:40) Rezultatul – este blestemul oamenilor, cei care și-au bătut joc de Iudei și salvarea acelor oameni care au binecuvântat pe Iudei având grijă de ei. Pe de-o parte citim: „*Apoi va spune și celor de la stînga: Plecați de la mine, blestemaților, în focul veșnic, pregătit pentru diavol și îngerii lui;*” (Matei 25:41). Însă, cei care au avut grijă de Iudei citim: „*Atunci Împăratul va spune celor de la dreapta lui: Veniți binecuvîntații Tatălui meu, moșteniți împărăția pregătită pentru voi de la întemeierea lumii;*” (Matei 25:34)”

Evident că, *frații* din Matei 25:40 sunt Iudeii, iar oițele - sunt cei care au avut grijă de acești Iudei. În felul acesta, aceste popoare – oile - vor primi dreptul de a intra în Împărăția de o Mie de Ani. Caprele sunt cei care au necăjit pe Iudei sau au refuzat să-i ajute în necazul lor. Mânia lui Dumnezeu se va răsfrînge asupra lor pe deplin în Lacul de Foc, unde vor fi aruncați Fiară căzută și Profetul fals. În Perioada Împărăției de o Mie de Ani, Lacul de Foc va fi pe pământ, înafara Ierusalimului (Isaia 34:8-10; Revelația 19:20).

Mulți confundă Judecata Națiunilor cu Judecata Tronului Alb. Adunând totul laolaltă, mulți oameni cred că cele două judecăți nu sunt altceva decât *o singură* judecată finală. Aceștia cred în idea că, creștinii din Epoca Bisericii vor primi dreptul de a ajunge în Ceruri prin faptele lor bune. Este fals. Să comparăm acum judecata Tronului Alb

(Revelația 20) și judecata Națiunilor (Matei 25) pentru a vedea unele diferențe.

Interpretarea biblică este foarte simplă, dacă credem ceea ce citim, se înțelege prin context, împărțind drept Cuvântul. Totul devine mai ușor atunci când acceptăm ca Scripturile să ne dea învățătură prin ceea ce spune. Să nu răsucim adevărul din Scripturi de dragul nostru.

VI. Judecata asupra Îngerilor Căzuți

Răspunzători: Îngerii Căzuți

Timpul: După Mileniu

Locul: În fața Tronului Alb de Judecată

Baza: Rebeliunea lor

Rezultatul: Aruncați în Lacul de Foc

Acești îngeri căzuți vor fi judecați la Judecata Tronului Alb (Iuda 6; 1 Corinteni 6:3; Geneza 6:1-6; 2 Petru 2:4-5).

„Și pe îngerii care nu și-au ținut domeniul de activitate, ci și-au părăsit propria locuință, el i-a păstrat în lanțuri veșnice sub întuneric, pentru judecata mării zile.”

Iuda 1:6

Creștinii (eu și voi) vom judeca acești îngerii căzuți.

„Nu știți că noi îi vom judeca pe îngerii? Cu cât mai mult cele ce țin de viața aceasta?” 1 Corinteni 6:3

În Evanghelia după Matei 25:41 este scris că, Iadul a fost pregătit pentru Diavolul și îngerii lui - nu pentru oameni. Totuși, orice om care va nega pe Domnul Isus și nu-L va accepta ca Domn și Salvator personal, va fi pedepsit în Iad împreună cu ei, *„sunt puse înainte ca exemplu, suferind răzbunarea focului etern.”* (Iuda 1:7)

VII. Judecata Tronului Alb

Răspunzătorii: Cei morți care sunt nesalvați

Timpul: După Mileniu

Locul: În fața Tronului Mare de Judecată

Baza: Faptele lor

Rezultatul: Aruncați în Iazul de Foc

„Și am văzut un mare tron alb și pe cel ce ședea pe el, de la fața lui au fugit pământul și cerul; și loc nu s-a găsit pentru ele. Și am văzut pe cei morți, mici și mari, stând în picioare înaintea lui Dumnezeu; și cărțile au fost deschise; și altă carte a fost deschisă, care este cartea vieții; și au fost judecați morții din cele ce erau scrise în cărți, conform cu faptele lor.” Revelația 20:11-12

„Și cel ce nu a fost găsit scris în cartea vieții a fost aruncat în lacul de foc.”
Revelația 20:15

Această judecată va avea loc după domnia de o Mie de ani a lui Cristos. În acest timp cerul și pământul vor arde, vor trece.

„Și am văzut un cer nou și un pământ nou; fiindcă cerul dintâi și pământ dintâi au trecut; și marea nu mai era.”
Revelația 21:1

„Dar cerurile și pământul de acum prin același cuvânt sunt păstrate, fiind rezervate focului pentru ziua judecății și a pieirii oamenilor neevlavioși.”
2 Petru 3:7

„Așteptând și grăbind venirea zilei lui Dumnezeu, în care cerurile fiind în foc se vor descompune și elementele se vor topi cu căldură mare?”
2 Petru 3:12

La Judecata Tronului Alb toți morții nesalvați care au trăit de la Adam și până la Împărăția de o Mie de Ani, vor fi judecați pentru pedeapsa lor veșnică în Lacul de Foc deoarece că au refuzat să asculte pe Dumnezeu. Tot aici, cei salvați în timpul Necazului cel Mare vor primi răsplățile lor. În Revelația 11:18 prorocii și sfinții vor primi răsplata cuvenită. (Aceasta nu poate fi confundat cu Biserica, Trupul lui Cristos, deoarece aceștia deja și-au primit răsplata înainte de Mileniu, fiind transformați în trupuri cerești.)

În cartea sa, Cele Șapte Judecăți, dr. Peter Ruckman spune:

„Sunt martori care vor sta la Judecata Tronului Alb. De asemenea, este și procurorul, Diavolul. Întrebările vor fi aduse de Dumnezeu, apărătorul va avea voie să pună întrebări lui Dumnezeu, însă, evident că (Romani 3) acesta nu va putea răspunde la întrebările pe care le va aduce Dumnezeu și nu va putea aduce nici o întrebare la care Dumnezeu nu ar fi în stare să răspundă. Dacă ați fi citit evangheliile după Matei, Marcu, Luca și Ioan, ați ști că de fiecare dată când Isus Cristos a fost întrebat, avea răspunsul pregătit deja, însă când El aducea o întrebare publicul nu a fost în stare să răspundă. În aceeași situație va fi statutul celui nesalvat, care nu a fost născut din nou, a refuzat pe Cristos și a fost tras în Iad. În același fel se va înfățișa înaintea lui Dumnezeu. În același fel va vedea viața sa, de la început și până la sfârșit, într-o imagine tridimensională, grafică și în culori, cu senzori grafici speciali și cu un sistem audio hi-fi. Acesta va răspunde pentru el însuși în fața lui Dumnezeu, de asemenea, va răspunde la cea mai importantă întrebare; „De ce te-ai încrezut în dreptatea proprie, atunci când puteai primi dreptatea lui Dumnezeu în dar?” Nu există răspuns la așa întrebare. Omul, care nu va fi în stare să dea răspuns la această întrebare, va merge va avea casa lui în Lacul de Foc. Doamne păzește-ne de un asemenea destin. „*Crede în Domnul Isus, și vei fi salvat tu și casa ta.*” (Fapte 16:31)

ÎNCHEIERE

Am văzut că, când diviziunile principale în Biblie sunt evidențiate, atunci studentul Cuvântului lui Dumnezeu poate înțelege mai bine Scriptura în lumina relațiilor lui Dumnezeu cu omul, în perioade de timp diferite. În acest fel pot fi înțelese pasajele mai dificile, fără a submina Scriptura. Prin aceasta vedem că Biblia noastră nu conține contradicții sau greșeli și poate fi studiată cu credința că, Cel care a inspirat-o va rămâne credincios până la sfârșit și îi va învăța pe cei care cercetează Scriptura (Romani 8:17; 2 Timotei 2:10-12; Coloseni 3:23).